

Om framsidan är allt man har

Trädgårdens framsida brukar kallas husets visitkort. Ofta är det ett allmänt gissel hur man bäst skall använda denna lilla bit. Många hade nog gärna varit utan den. En bit som skall hållas fri från ogräs, se trevlig ut, och där vi dessutom nästan aldrig vistas.

På senare år har det blivit populärt att stensätta hela framsidan. 1970-talshusens visitkort med förvuxna barrväxter ersätts av stenytor. Ljuset flödar åter in i husen och framsidan är så nära underhållsfri man kan komma. Men snart är man där och ändrar, några stenar bryts upp för att ge plats åt lite grönska. Svårt att få det rätt. Framsidan är det inte många som är vän med.

Mitt barndomshems framsida hade en liten gång med betongplattor, rosenrabatt och spireahäck. Tant Samuelsson brukade stanna upp med matkassarna i hand och snörpa på munnen åt vårt ogräs. För det mesta brukade mamma knacka på rutan, le och vinka, men ibland blev hon så stressad av Framsidan att vi barn mutades med pengar för att gå ut och rensa ogräs. Häcken blev förresten med åren alldeles förvuxen. Efter klagomål och diskussioner lyckades pappa få kommunen att komma dit och klippa den då han menade att han minsann inte valt häck när vi flyttade in 1970!

Söderut har få lyxen att äga en trädgård. Men även den mesthängivna entusiast som vill odla sina blommor hittar ett sätt. I sommar var jag i Toscana och gjorde ett stopp i byn Bolgheri. Ett kärt återseende för alla sinnen. Jag fotograferade två hus där de gjort mycket av den lilla, i ett fall nästan obefintliga ytan. Begreppet "odla i kruka" får en ny skepnad. Här har man tänkt på höjden, inte bara i kvadratmeter. De har ansträngt sig för att få en framsida.

Och nog verkar de vara vän med den.

Susanne Jacobsson

Susanne Jacobsson och hennes företag Florum kan du konsultera om din trädgård.

Telefon 0708-236407

Foto: Susanne Jacobsson

